

ע"מ 4044/06

ע"מ 4044/06

בית המשפט הצבאי לערעורים
באזור יהודה והשומרון

בפני המשנה לנשיא: סא"ל נתנאל בנישו

העוררת: _____ קואסמה, ת"ז _____ (באמצעות ב"כ עו"ד אערג')

נגד

המשיב: התובע הצבאי (באמצעות ב"כ סרן יוסף מלקו)

ערר על החלטת ביהמ"ש הצבאי יהודה (כב' השופט סא"ל ג'ורדן ברק)

מיום 7.12.06

(הערר התקבל)

תאריך הישיבה: 11 בדצמבר 2006, כ' בכסלו התשס"ז.

החלטה

זהו ערר הסנגוריה נגד החלטת בימ"ש קמא להאריך את מעצרה של העוררת ב-8 ימים נוספים.

הסנגור טוען כי העוררת נעצרה מבלי שקיים בסיס ראיתי הקושר אותה לעבירה כלשהי, אלא מתוך מטרה לגלות היכן מסתתר בעלה המבוקש. עמדת הסניגור היא כי, במצב דברים זה, יש להורות על שחרורה המידי של העוררת. כן מפנה הסניגור לפגיעה הקשה הנגרמת לחמשת ילדיה של העוררת. לבסוף, התרעם הסניגור על איומים המופעלים כלפי העוררת בחקירה.

התובע הצבאי מתנגד לערר ומציין כי מטרת החקירה ראויה, וכי אינם מופעלים במסגרתה אמצעי לחץ פסולים. התובע הפנה לתכנית החקירה שהוגשה לביהמ"ש, ממנה עולה, לדעתו נחיצות המשך המעצר כפי שקבע בימ"ש קמא.

ס' 78(א) לצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל - 1970, קובע את סמכות המעצר באיזור. על פיו רשאי חייל לעצור "כל אדם העובר על הוראות צו זה או שיש מקום לחשוד בו שעבר עבירה על צו זה".

אשר על כן, ובדומה לקבוע בחוק הישראלי, עקרון יסוד בשיטת משפטנו כי לשם מעצרו של אדם נדרש הגוף החוקר להצביע על תשתית ראייתית בסיסית, לפיה קיים חשד סביר שהעצור עבר עבירה. ללא נדבך זה משולל המעצר כל יסוד חוקי.

הוא הדין כאשר מתבקשת הארכת המעצר להמשך חקירה. במצב דברים זה, על רשויות החקירה להצביע על ראיות, ולמצער על מידע מודיעיני, המצביע על מעורבותו של חשוד בעבירה המיוחסת לו.

עיינתי בקפדנות בדו"ח המידע שהוכן על ידי שירות הביטחון הכללי ואף בזכ"דים מחקירתה של העוררת ולא מצאתי כי העקרונות עליהם עמדתי מתקיימים במקרה הנוכחי.

ראשית, נוכחתי לדעת כי לא היתה בידי רשויות החקירה כל תשתית ראייתית הקושרת את העוררת לעבירה, עת נעצרה. אף לא מצאתי בדו"ח המידע חומר מודיעיני מבוסס דיו לשם מעצרה של העוררת מלכתחילה. שנית, גם כיום אין בידי הרשויות ראיות של ממש מלבד הודאתה של העוררת כי הלינה את בעלה בשנת 1998, עבירה אשר אינה מצדיקה מעצר. יתר פעולות החקירה אף הן לא הניבו פרי ולא ביססו את החשד המיוחס לעוררת.

בנסיבות אלה, דומה כי אכן עיקר החקירה נוגע למקום הימצאו של בעלה של העוררת ואין ספק כי אין בבירור סוגיה זו כדי להצדיק כשלעצמו את מעצרה.

אשר על כן, אין מנוס מקבלת הערר ומשחרור העוררת.

לנוכח האמור, הערר מתקבל על כן, העוררת תשוחרר ממעצרה.

ניתנה בלשכה, 12 בדצמבר 2006, כ"א בכסלו התשס"ז. המזכירות תעביר העתק מהחלטה זו לידי הצדדים.

נתנאל בנישו 54678313-4044/06

משנה לנשיא

רמ"שית : עא

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה